Dosarul nr. 1-359/2022

SENTINȚĂ
ÎN NUMELE LEGII

17 mai 2024 mun. Hînceşti,

Judecătoria Hînceşti sediul Central,
Instanţa compusă din:
Preşedintele ședinței,
Judecătorul, Ion Dadu,
Grefier Alexandrina Popa, Dan Vîrlan
Cu participarea:
Acuzatorului de stat Sergiu Petrușca, Dumitru Ștefîrța, Oxana Ungureanu,
Apărătorului Ilie Gîlcă

a judecat în şedinţă de judecată publică, în procedură generală, cauza penală cu privire la învinuirea lui:

Carauș Leonid ***** *a.n.*****, *IDNP:***** *născut și domiciliat în ***** *****, *căsătorit, cetățean al Republicii Moldova și României, -*

de comiterea infracțiunii prevăzută de art. art.27, 42 alin.(2), 248 alin.(7) lit.a) și c) Cod penal, individualizată prin: „ *Tentativă de contrabandă, adică participație în calitate de autor la tentativa de introducere pe teritoriul Republicii Moldova a mărfurilor (numerarului), prin locuri stabilite pentru control vamal, prin ascundere în locuri special adaptate în acest scop, prin nedeclarare în documentele vamale, săvârșite de mai multe persoane și asupra mărfurilor valoarea cărora este mai mare de 16 000 unități convenționale”*

Acuzatorul de stat, procuror în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale – Dumitru Ștefîrța în ședința de judecată a pledat pentru recunoașterea inculpatului Carauș Leonid vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art.27, 42 alin.(2), 248 alin.(7) lit.a) și c) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de 4 an închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrate a mijloacelor bănești pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art.90 Cod penal, a suspenda condiționat executarea pedepsei cu închisoarea, cu stabilirea perioadei de probațiune de 5 ani, cu obligarea

condamnatului în perioada de probațiune potrivit alin.(6): să participe la programele de probațiune și să presteze muncă neremunerată în folosul comunității.

Potrivit prevederilor art.106 alin.(1) și (2) lit.b) Cod penal, a dispune confiscării speciale suma de 80 000 EURO asupra căreia a fost aplicată sechestru și remiși în administrarea ARBI, precum și contravaloarea în valută națională conform ratei oficiale de schimb a BNM, a valorii de transport ***** cu n/î ***** în mărime de 8 650 EURO.

A dispune încasarea de la inculpat în beneficiul Statului a cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea raportului de constatare nr.28/10-00763, iar corpurile delicte: mijlocul de transport de model ”***** cu n/î *****, certificatul de înmatriculare *****și cheia de contact a acestuia care au fost restituite inculpatului, a le lăsa în posesia acestuia.

Apărătorul inculpatului Carauș Leonid, avocatul Ilie Gîlcă a solicitat achitarea inculpatului Carauș Leonid de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art.27, 42 alin.(2), 248 alin.(7) lit.a) și c) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii; a respinge ca neântemeiată solicitarea acuzatorului privind confiscarea specială a contravalorii mijlocului de transport de model ”***** cu n/î ***** *****; a respinge ca neântemeiată solicitarea acuzatorului privind confiscarea specială a mijloacelor bănești în sumă de 8000 EURO; revocarea măsurilor de asigurare sub formă de sechestru aplicate în cadrul urmăririi penale și restituirea proprietarului Carauș Leonid mijloacele bănești în sumă de 80 000 EURO care se află depozitați pe contul ARBI a CNA.

Cauza penală a fost repartizată prin intermediul PIGD la 07 decembrie 2022,
Examinarea cauzei a început la 23.12.2022 şi s-a finalizat la 17.05.2024.
Procedura de citare, a fost legal executată.
Asupra materialelor din dosar și a probelor examinate în cadrul cercetării judecătorești, instanta de judecata,

A C O N S T A T A T:

Fapta prejudiciabilă incriminate inculpatului:

Carauș Leonid ** este învinuit de faptul că,*** într-o perioadă nestabilită de timp, dar pînă la data de 08.11.2022, contrar prevederilor art.3/1 și 6 din *Legea cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoane fizice nr.1569-XV din 20.12.2002,* s-au înțeles în prealabil cu persoane în curs de identificare de a introduce pe teritoriul Republicii Moldova prin locuri stabilite pentru control vamal, dar prin nedeclarare, bani în numerar în valuta EURO ce depășește 10 000 EURO.

În acest sens, pînă la 08.11.2022, persoane în curs de identificare deținând suma de 80 000 EURO, le-a predat lui Carauș Leonid pentru a le ascunde în locuri special

adaptate ale microbuzului de model***** cu n/î ***** ***** și a nu le declara organelor de control vamal la trecerea frontierei de stat a Republicii Moldova.

Prin urmare, Carauș Leonid la 08.11.2022, ora:13:41, conducând microbuzul de model ”***** cu n/î ***** *****, după trecerea controlului documentar prin postul vamal ”Leușeni” (PVFI rutier) s-a îndreptat spre zona de control vamal pista de intrare din Republica Moldova unde a ascuns declararea numerarului tăinuiți sub bancheta din față, printre instrumente și accesoriile de rezervă.

Astfel, în cadrul efectuării controlului fizic vamal în detaliu al mijlocului de transport menționat, au fost depistate mijloace financiare în valută tăinuite de control vamal și anume 80 000 EURO, echivalentul căruia conform cursului oficial al BNM este de 1 544 504, ceea ce constituie 30 890,08 unități convenționale.

Astfel, prin măsurile inspectorilor vamali, acțiunea lui Carauș Leonid și a altor persoane, este îndreptată spre introducerea numerarului pe teritoriul Republicii Moldova prin nedeclarare, care nu și-a produs efectul.

Astfel, lui Carauș Leonid ***** de către acuzare îi este încriminat faptul comiterii infracțiunii prevăzută de art.art.27, 42 alin.(2), 248 alin.(7) lit.a) și c) Cod penal, cu indicii calificativi: *”tentativă de contrabandă, adică participație în calitate de autor la tentativa de introducerea pe teritoriul Republicii Moldova a mărfurilor (numerarului), prin locuri stabilite pentru control vamal, prin ascundere în locuri special adaptate în acest scop, prin nedeclarare în documentele vamale, săvîrşite de mai multe persoane și asupra mărfurilor valoarea cărora este mai mare de 16 000 unități convenționale.”*

În cadrul examinării cauzei în instanța de judecată în susținerea acuzării înaintate inculpatului Carauș Leonid acuzarea de stat a prezentat următoarele probe :

- declarațiile martorului ***Tataru Vasile*** care a comunicat că, activează în postul vamal Leușeni, iar cu inculpatul se cunosc în urma executării atribuțiilor sale de serviciu. Nu-și amintește data, dar era în tură de zi, când în jurul orelor 15:00 s-ar fi apropiat la postul vamal Leușeni, direcția ”intrare” în țară un mijloc de transport de model ***** cu numere de înmatriculare bulgare, în urma procedurii de verificare a pașaportului, acesta s-a apropiat de cabinetul nr.1 pentru a fi repartizat sau verificat. Atunci, el a chestionat acea persoană, a solicitat numărul mijlocului de transport și l-a întrebat dacă transportă careva bunuri, la care ultimul a comunicat că este gol și vine de la o rudă apropiată aflată la Brașov. Astfel, în urma înregistrării mijlocului de transport în sistemul informațional al vămii ”UNIPAS” și s-a îndreptat spre mijlocul de transport pentru a fi verificat. A indicat martorul că automobilele se verifică selectiv, dar microbusele se verifică toate în baza uni regulament. Atunci, la fața locului, șoferul Carauș Leonid a deschis ușa zonei marfare, prin spatele mașinii, acolo nu se afla nimic. Apropiindu-se în partea din față, unde se afla scaunul șoferului și a altor 2 persoane, a fost deschisă ușa frontală din partea pasagerului și a simțit un deranj din partea șoferului, acesta a continuat să comunica că nu transportă

nimic, începând să-l întrebe despre transportul unui utilaj tehnic și alte bunuri spre a fi vămuite spre viitor.

Susține martorul că, în baza analizei de risc a solicitat șoferului să ridice bancheta din spate a scaunelor, unde a identificat o oglindă uzată de microbus și un far uzat, atunci i sa părut suspect acest fapt de transportare a pieselor uzate. Iar, sub acestea a fost văzut un pachet de culoare galbenă, iar când a atins acea sacoșă s-a deschis, văzând în interior bancnote de 20 de EURO. În acel moment a solicitat șoferului să ridice acea pungă, l-a chestionat, acesta comunicând că acolo are suma de 20 000 EURO, atunci i-a spus că banii dați urmau să fie declarați, urmând să meargă împreună către Secția Proceduri Contravenționale pentru a fi numărați și a fi înregistrată o sesizare privind nedeclararea bunurilor în numerar, atunci s-a solicitat suportul direcției urmărire penală din cadrul Serviciului Vamal pentru examinarea acestui caz potrivit procedurii.

La întrebările instanței martorul a comunicat că oglinda depistată era a microbusului și această sacoșă cu bani era sub piesele care se aflau sub scaunul banchetei din spate, iar aceste piese nu au fost declarate. În momentul când șoferul a fost întrebat dacă are ceva de declarat, acesta a comunicat că nu are, deoarece vine de la rude din Brașov. La întrebările sale, șoferul i-a comunicat că nu a declarat suma de bani deoarece nu este a lui, el doar îi transporta, iar aici în țară urma altcineva să-i ridice. Anterior Carauș Leonid transporta un aparat de sport care a fost încercat să-l vămuiască, dar nu s-a mai făcut, nu cunoaște cu ce s-a finisat acea procedură. Toate persoanele care au ceva de declarat trec pe coridorul roșu, iar cei care nu au, trec pe coridorul verde. Nu a fost indicat că a uitat de acei bani, a spus că urma să-i transporte acasă, aici cineva să-i ridice.

Tot șoferul i-a comunicat că a făcut export de lemn cu fiul său, avea necesitatea de a aduce banii acasă, iar la solicitarea de a prezenta actele de export, acesta a comunicat că firma este înregistrată pe altcineva. A înțeles că au fost făcute careva tranzacții de lemn sau mobilă în Republica Moldova și *****.

La fel, în ședința de judecată de către acuzare au mai fost prezentate și cercetate următoarele probe materiale și documente procesuale:

- Actul de control fizic nr.287 din 08.11.2022, potrivit căruia la 08.11.2022 ca rezultat a efectuării controlului fizic al mijlocului de transport de model ”***** cu numărul de înmatriculare ***** condus de către Leonid Carauș, în habitaclul destinat pasagerilor unității de transport, sub bancheta din față, tăinuit într-o sacoșă de culoare galbenă, printre instrumentele auto și accesoriile de rezervă a mijlocului de transport, au fost depistate mijloace bănești în numerar în sumă 80 000 EURO nedeclarate organului vamal /pag.6-7/
- Procesul-verbal de ridicare din 08.11.2022, prin care au fost ridicate cele 80 000 EURO, depistate urmare a efectuării controlului fizic vamal al microbuzului

”***** cu numărul de înmatriculare *****, certificatul de înmatriculare, telefonul mobil de model ***** IMEI:***** precum și unitatea de transport /pag.9/

- Raportul de constatare tehnico-științifică nr.28/10-00763 din 18.11.2022, prin care a fost stabilită valoarea medie de comercializare a mijlocului de transport ”***** cu numărul de înmatriculare *****, care constituie 8 650 EURO /pag.139-141/
- Procesul-verbal de examinare din 15.11.2022, în cadrul căruia au fost supuse examinării cele 4000 bancnote, toate cu nominalul 20 EURO, ridicate la 08.11.2022 de la Leonid Carauș *****. /f.d.22-102/
- Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 09.11.2022, în cadrul căruia a fost supus examinării sistemul informațional ”UNIPASS” al Serviciului Vamal, din care a fost extrasă informația privind traversarea frontierei vamale a Republicii Moldova de către mijlocul de transport cu numărul de înmatriculare *****, ultima datând cu 07.11.2022, ora:23:21 la direcția ieșire din țară și la 08.11.2022 ora:13:41 pe direcția intrare în țară, ambele prin postul vamal ”Leușeni” (PVFI rutier) la volanul acestuia aflându-se cet.Leonid Carauș (posesor al actului de identitate eliberat de autoritățile din ***** seria nr.***** /pag.11-14/
- Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 09.11.2022, în cadrul căruia a fost supus examinării sistemul informațional al IGPF, din care a fost extrasă informația privind traversarea frontierei vamale a Republicii Moldova de către mijlocul de transport cu numărul de înmatriculare *****, ultima datând cu 08.11.2022, ora:13:40 pe direcția intrare în țară, ambele prin postul vamal ”Leușeni (PVFI rutier)” la volanul acestuia aflându-se cet.Leonid Carauș (posesor al actului de identitate eliberat de autoritățile din ***** seria nr.***** /pag.15-19/

În ședința de judecată, inculpatul ***Carauș Leonid*** ***** a comunicat în ședința de judecată că toată viața împreună cu soția au lucrat la posturi de muncă înalte și aveau salarii, iar când i-a fost privatizată gospodăria el a plecat în Portugalia. O perioadă de timp a lucrat inginer în orașul *****, apoi a fost șef de întreprindere, soția a lucrat contabil șef, apoi a lucrat în departamentul de revizie și control, iar mai apoi a activat în anticorupție. Menționează inculpatul că în perioada anilor 1999-2011 s-a aflat în Portugalia, unde a muncit, iar mai târziu au procurat apartament în *****, pe ***** acolo au făcut reparație și după a fost vândut cu suma de 44 000 EURO. După aceasta, au procurat o casă cu suma de 80 000 EURO, care la fel a început să facă reparație, ca m-ai târziu a fost vândută cu suma de 90 000 EURO dnei Tatiana. La fel, a deținut și teren agricol în mărime de 100 ha, unde avea și un depozit de curățirea semințelor, toate acestea se aflau în *****, rn.*****. După aceasta, ar fi avut un plan de afaceri pentru înființarea unei ferme de bovine, iar proiectul a fost dat altcuiva, i-ar fi fost spus că pentru anul viitor urmează, la care el a vândut cele 2 hambare care le avea cu 30 000 EURO. Cu toti banii săi ar fi deschis o firmă în *****, acolo ar fi luat un depozit și a transportat din

Republica Moldova 3 tiruri de panouri de stejar, iar acolo acestea erau realizate. Atunci el închiria în ***** apartament și circula, deoarece aici în Republica Moldova se afla soția sa care era bolnavă de care avea grijă. Periodic el ducea bani în ***** în sume cuprinse între 5000 – 7000 EURO, acolo îi strângea, cu gândul de a cumpăra o casă, ca mai apoi să vină și fiica lui.

Despre caz comunică că, în acea zi se afla în *****, a luat o sumă de bani pentru că căuta apartament, a fost și a văzut 2 apartamente, dar a fost sunat de către fiul său Radu care i-a comunicat să se ducă de urgență la *****, luând banii cu el, care au fost puși sub scaun, împreună cu mâncare și ce mai era acolo. Indică inculpatul că s-ar fi pornit din *****, era în jurul orelor 23:00, când a ajuns în regiunea Bârladului, persoana de la care urma să procure lemn i-a spus că nu va reuși să treacă pe la el, iar el a sunat pe fiu comunicându-i acestea. Tot atunci, pe când se afla la ***** a fost sunat de către fiica sa, care i-a spus că soția lui și-a pierdut cunoștința și la vamă când să traverseze postul de frontieră românesc, apoi cel moldovenesc era emoționat, băiatul care i-a verificat autoturismul a deschis ușa din spate, a văzut că nu are nimic, iar când a deschis ușa laterală el și-a amintit de bani și i-a spus colaboratorului vamal că vrea să-i declare, la care ultimul a zâmbit, spunându-i că este prea târziu, astfel s-a indignat și i-a spus că a întrebat de la început. La fața locului a mai chemat niște colaboratori, el repetat a solicita să-i declare, iar de ei s-a apropiat domnul Postolachi care i-a zis că este legat cu ”Șor”. După acestea, după ce au fost întocmite toate cele necesare a venit acasă, i-a spus soției cele întâmplate, iar la câteva săptămâni aceasta a decedat.

La întrebările adresate a comunicat că mereu traversează prin zona pentru microbusuri, iar dacă ai ceva de declarat, declari acolo. Colaboratorul postului vamal când s-a apropiat nu l-a întrebat nimic, după ce s-a parcat a plecat către ghișeu, tot acolo l-a întrebat ceva cu titlu de consultație. Suma de bani se afla într-un pachet (sacoșă) de culoare negru, sub scaunul din față. Toată suma era în bancnote de 20 EURO, deoarece așa câștigă ai bine și este și mai ușor. Menționează inculpatul că circulă des pe acest traseu Republica Moldova- *****, deoarece acolo desfășoară activitate, unde are și lucrători, dar și o bază de clienți. Nu a avut careva intenție de a duce acești bani acasă, ei erau sub scaun și ar fi uitat. La fel, indică inculpatul că în anul 2019 ar fi fost supus unei intervenții chirurgicale la ficat și ceva cu sistemul sangvin care alimentează cu sânge corpul, iar în acest sens a administrat multe medicamente. În mașină nu ar avea un portbagaj mic unde să încapă suma de bani, are unul dar era prea mic și nu încăpeau, din acest motiv a pus acel pachet cu bani sub scaun.

La întrebările acuzării a comunicat că deține permis de conducere și mereu circulă cu acest mijloc de transport, are careva probleme de sănătate, dar este apt de a conduce, însă când ceva trebuie să facă, urmează să-și noteze. În ***** mereu schimbă banii în bancnote mai mici, ultima dată a schimbat în luna august-septembrie 2022, dar nu păstra bonurile fiscale dacă îi erau date. Când cumpăra ceva din ***** și venea în Republica Moldova, el tot cu acest mijloc traversa și declara tot, dacă era necesar. Când a trecut

postul vamal dată aceasta, el a uitat de suma de bani care o deținea, la români a trecut, nu au verificat nimic. În postul vamal din Republica Moldova s-a apropiat vameșul, a deschis portiera, a verificat dacă avea ceva, dar a uitat de bani. Toată suma de 80 000 EURO a schimbat-o în bancnote mici, apartamentul a fost vândut în 2014 și în anul 2020. Atunci când a deschis firma în ***** ducea banii de aici, din Republica Moldova, dar nu-și amintește care a fost ultima tranșă, iar în luna august a procurat un apartament în *****, atunci a găsit 2 apartamente bune. Activitatea firmei din ***** este serviciu de realizare a panourilor cu mese.

În momentul când colaboratorul vamal a intrat în microbus el și-a amintit de suma de bani și i-a spus.

În urma operațiilor la care a fost supus nu are grad de invaliditate, dar primește pensie de 2800, soția sa primea 3800 lei.

Analizând coroborat probele prezentate de părți spre examinare și cercetate în cadrul examinării cauzei, instanţa de judecată a ajuns la concluzia că nu s-a constatat elementele infracțiunii reținute de acuzare în privința inculpatului Carauș Leonid ** și anume*** **art. art.27, 42 alin.(2), 248 alin.(7) lit.a) și c) Cod penal, individualizată prin: „*** Tentativă de contrabandă, adică participație în calitate de autor la tentativa de introducere pe teritoriul Republicii Moldova a mărfurilor (numerarului), prin locuri stabilite pentru control vamal, prin ascundere în locuri special adaptate în acest scop, prin nedeclarare în documentele vamale, săvârșite de mai multe persoane și asupra mărfurilor valoarea cărora este mai mare de 16 000 unități convenționale”, din care considerente inculpatul urmează a fi achitat.***

Art. 21 a Constituţiei Republicii Moldova stipulează că „*orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăţia sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanţiile necesare apărării sale*”.

Astfel, potrivit art. 6 alin. (1) Cod penal, prin care se statuează ferm principiul caracterului personal al răspunderii penale: „P*ersoana este supusă răspunderii penale şi pedepsei penale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăţie*” iar alin.(2) din norma precitată prevede că „*răspunderii penale şi pedepsei penale este supusă numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea penală*” iar la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvîrşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală (art. 7 alin.(1) CP).

Mai mult, potrivit art. 15 Cod penal „*Gradul prejudiciabil al infracţiunii se determină conform semnelor ce caracterizează elementele infracţiunii: obiectul, latura obiectivă, subiectul şi latura subiectivă*.”

În conformitate cu prevederile art. 52 alin. (1) și (2) Cod penal, statuează că ”*Se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă.*

Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod".

Deci dispoziţia art.1 alin.(2) Cod procedură penală, prevede că „*Procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societăţii şi statului de infracţiuni, precum şi protejarea persoanei şi societăţii de faptele ilegale ale persoanelor cu funcţii de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracţiunilor presupuse sau săvîrşite, astfel ca orice persoană care a săvîrşit o infracţiune să fie pedepsită potrivit vinovăţiei sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată".* …Alin (3) prevede, că „*organele de urmărire penală şi instanţele judecătoreşti în cursul procesului sunt obligate să activeze în aşa mod încît nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată şi ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrîngere ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale*".

Potrivit art.8 alin.(1) Cod procedură penală „*Persoana acuzată de săvîrşirea unei infracţiuni este prezumată nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanţiile necesare apărării sale, şi nu va fi constatată printr-o hotărîri judecătorească de condamnare definitivă*".

Din alin.(2) se reţine că *nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa*.

Potrivit alin.(3) din norma precitată „*Concluziile despre vinovăţia persoanei de săvîrşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condiţiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului".*

Art. 10 alin.(1) Cod de procedură penală stipulează că „*toate organele şi persoanele participante la procesul penal sunt obligate să respecte drepturile, libertăţile şi demnitatea persoanei", iar alin.(5) acelaşi articol stipulează că „prejudiciul cauzat drepturilor, libertăţilor şi demnităţii umane în cursul procesului penal se repară în modul stabilit de lege*".

Potrivit art. 19 alin.(3) Cod de procedură penală, „*organul de urmărire penală are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia bănuitului, învinuitului, inculpatului, cât şi cele care îl dezvinovăţesc, precum şi circumstanţele care îi atenuează sau agravează răspunderea*", iar potrivit art. 26 alin.(3) acelaşi Cod, „*sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului*".

În același context, conform art. 24 alin.(2) Cod de procedură penală, „*instanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legi*", iar conform alin.(4) acelaşi articol, „*părţile în procesul penal îşi aleg poziţia, modul şi mijloacele de susţinere a ei de sine stătător, fiind independente de instanţă, de alte organe ori persoane. Instanţa de judecată acordă ajutor oricărei părţi, la solicitarea acesteia, în condiţiile prezentului cod, pentru administrarea probelor necesare*".

Norma art.26 alin.(2) Cod procedură penală, prevede că *„Judecătorul judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă*".

Or, din art.27 alin.(1) Cod procedură penală, se concluzionează că *„Judecătorul şi persoana care efectuează urmărirea penală apreciază probele în conformitate cu propria lor convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate".*

Conform art. 53 Cod procedură penală *„La examinarea cauzei penale în instanţa de judecată, procurorul reprezintă acuzarea în numele statului şi prezintă în şedinţa de judecată probele respective în cauza în care a condus sau a efectuat personal urmărirea penală, îşi expune părerea în dezbaterile judiciare asupra faptei infracţionale săvîrşite de inculpat, încadrării ei în baza legii penale şi pedepsei care urmează a fi aplicată".*

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunţarea unei decizii judecătoreşti de condamnare, prezumţia de nevinovăţie este răsturnată cu efecte „ergaomnes", iar soluţia magistraţilor trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăţie, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunţe o soluţie de achitare.

Potrivit art. 93 Cod de procedură penală: „Probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţeiinfracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţioare a cauzei,,.

În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: declaraţiile bănuitului, învinuitului, inculpatului şi etc.

Potrivit art. 101 alin. (l) şi (2) Codul de Procedură Penală al R. Moldova, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinent concludenţii, utilităţiişiveridicităţii ei, iar toate probele in ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Conform art. 384 Cod de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţaîşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) şi (2) Cod de Procedură Penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşireainfracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

Explicaţii în acest sens se conţin în pct. 4 al Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 10 din 24 februarie 2000 potrivit cărora, sentinţa de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentinţa de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Conform prevederilor art.390 alin.1 pct.1) Cod de procedură penală, sentința de achitare se adoptă dacă, 3) fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În privința inculpatului **Carauș Leonid** ***** a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, prin prisma art. 6 alin. (3) al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i s-a adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor presupus săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

Din probele administrate în cauză, instanța de fond, cu privire la învinuirea inculpatului Carauș Leonid ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art.art. 27, 42 alin.(2), art.248 alin.(7) lit.a) și c) Cod penal, reține următoarele:

Analizând în ansamblu probele administrate, instanța de judecată ajunge la concluzia că, inculpatul Carauș Leonid ***** urmează a fi achitat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art. 27, 42 alin.(2), art.248 alin.(7) lit.a) și c) Cod penal, din motiv că nu sunt întrunite elementele infracțiunii în fapta inculpatului.

Instanţa de judecată, şi-a bazat constatările pe probele verbale şi în scris prezentate şi în analiza faptului dacă acuzările sunt bine justificate standardul de dovadă este acel al „*în afara dubiilor rezonabile*”.

Astfel de dovadă poate rezulta din coexistenţa deducerilor suficient de puternice, clare şi concordante sau a similarelor prezumţii de fapt necombătute; adiţional, poate fi luat în consideraţie comportamentul părţilor când sunt obţinute dovezile (hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr.25, p.65, alin.161).

Conform art. 50 Cod penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracţionale şi a persoanelor care le-au săvârşit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege.

Or, art. 51 Cod penal statuează că, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Conform stipulărilor art. 99 alin.(2), 101 alin.(1), 336 alin.(3) pct.6), 8), 373, 389 alin.(1), 394 alin.(1) pct.2), Cod de procedură penală fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Cele nominalizate sunt reflectate şi în pct.6 al Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie „Privind sentinţa judecătorească” nr.5 din 19 iunie 2006, din care rezultă că „Vinovăţia persoanei în săvârşirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanţa de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumţiei nevinovăţiei, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind

interpretate în favoarea inculpatului şi în urma unei proceduri legale, a dat răspuns la toate chestiunile prevăzute în art.385 Cod de procedură penală”.

Sub acest, aspect instanţa de judecată atestă că în şedinţa de judecată nu a fost dovedită vinovăţia inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.27,248 alin.(1) Cod penal.

Conform art. 19 alin. (3) Cod procedură penală, organul de urmărire penală are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia bănuitului, învinuitului, inculpatului, cât şi cele care îl dezvinovăţesc, precum şi circumstanţele care îi atenuează sau agravează răspunderea.

Din analiza probelor administrate, instanţa de judecată reţine că în cauză nu s-au adus probe convingătoare că, inculpatul **Carauș Leonid** ***** a comis tentativa de contrabandă, prin participație în calitate de autor, adică acțiunile intenționate îndreptate nemijlocit spre săvîrșirea infracțiunii de trecere peste frontiera vamală a Republicii Moldova a bunurilor /numerarului/, prin locuri stabilite pentru control vamal, prin ascundere în locuri special adaptate în acest scop, prin nedeclarare în documentele vamale, săvârșite de mai multe personae și asupra mărfurilor valoarea cărora depășește 16 000 unități convenționale

Astfel, acuzatorul de stat își întemeiază acuzarea în privința Carauș Leonid Nicola pe declarațiile martorului ***Tataru Vasile;*** actul de control fizic nr.287 din 08.11.2022, potrivit căruia la 08.11.2022 ca rezultat a efectuării controlului fizic al mijlocului de transport de model ”***** cu numărul de înmatriculare ***** condus de către Leonid Carauș, în habitaclul destinat pasagerilor unității de transport, sub bancheta din față, tăinuit într-o sacoșă de culoare galbenă, printre instrumentele auto și accesoriile de rezervă a mijlocului de transport, au fost depistate mijloace bănești în numerar în sumă 80 000 EURO nedeclarate organului vamal; procesul-verbal de ridicare din 08.11.2022, prin care au fost ridicate cele 80 000 EURO, depistate urmare a efectuării controlului fizic vamal al microbuzului ”***** cu numărul de înmatriculare *****, certificatul de înmatriculare, telefonul mobil de model ***** IMEI:***** precum și unitatea de transport; raportul de constatare tehnico-științifică nr.28/10-00763 din 18.11.2022, prin care a fost stabilită valoarea medie de comercializare a mijlocului de transport ”***** cu numărul de înmatriculare *****, care constituie 8 650 EURO; procesul-verbal de examinare din 15.11.2022, în cadrul căruia au fost supuse examinării cele 4000 bancnote, toate cu nominalul 20 EURO, ridicate la 08.11.2022 de la Leonid Carauș *****; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 09.11.2022, în cadrul căruia a fost supus examinării sistemul informațional ”UNIPASS” al Serviciului Vamal, din care a fost extrasă informația privind traversarea frontierei vamale a Republicii Moldova de către mijlocul de transport cu numărul de înmatriculare *****, ultima datând cu 07.11.2022, ora:23:21 la direcția ieșire din țară și la 08.11.2022 ora:13:41 pe direcția intrare în țară, ambele prin postul vamal ”Leușeni” (PVFI rutier) la volanul acestuia aflându-se

cet.Leonid Carauș (posesor al actului de identitate eliberat de autoritățile din ***** seria nr.*****; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 09.11.2022, în cadrul căruia a fost supus examinării sistemul informațional al IGPF, din care a fost extrasă informația privind traversarea frontierei vamale a Republicii Moldova de către mijlocul de transport cu numărul de înmatriculare *****, ultima datând cu 08.11.2022, ora:13:40 pe direcția intrare în țară, ambele prin postul vamal ”Leușeni (PVFI rutier)” la volanul acestuia aflându-se cet.Leonid Carauș (posesor al actului de identitate eliberat de autoritățile din ***** seria nr.*****.

Efectuând o analiză teoretică a infracțiunii incriminate, constatăm următoarele:

Instanța de judecată urmează să rețină că, inculpatului Carauș Leonid ***** îi este incriminată fapta de tentativă de contrabandă prin participație, infracțiune prevăzută de art.42 alin.(2) Cod penal.

Or, participanţi sunt persoanele care contribuie la săvârşirea unei infracţiuni în calitate de autor, organizator, instigator sau complice.

Se consideră ***autor*** al infracţiunii persoana care săvârşeşte în mod nemijlocit fapta prevăzută de legea penală, precum şi persoana care a săvârşit infracţiunea prin intermediul persoanelor care nu sunt pasibile de răspundere penală din cauza vârstei, iresponsabilităţii sau din alte cauze prevăzute de prezentul cod.

În raport cu ceilalţi participanţi (organizatori, instigatori sau complici), *autoratul* se distinge prin caracterul său esenţial şi necesar, contribuţia autorului constând tocmai în săvârşirea acţiunii sau inacţiunii care constituie latura obiectivă a infracţiunii.

Din cauza specificului său, autoratul este unica formă de contribuţie la infracţiunea care poate exista şi în afara participaţiei. Nici instigarea, ca formă de participaţie, nici complicitatea, nici organizatorul nu pot exista în afara autoratului, în timp ce acesta din urmă poate exista de sine stătător, fiindcă fapta prevăzută de legea penală poate fi săvârşită în mod nemijlocit fără să fie necesare alte contribuţii.

Cu toate acestea, în sensul tehnic al termenului, autoratul (ca şi termenul *autor*) nu poate fi înţeles decât în corelaţie cu termenii *complicitate* (complice) şi *instigare* (instigator) sau *organizare (organizator);* el desemnează o anumită formă de contribuţie la săvârşirea unei infracţiuni, în raport cu alte forme de contribuţie posibile. În acelaşi sens s-a exprimat şi legiuitorul, indicând în cap.IV CP *Participaţia* că participanţi sunt persoanele care contribuie la săvârşirea unei fapte prevăzute de legea penală în calitate de autori, organizatori, instigatori sau complici (art.42 alin.1-5).

Noţiunea de *autor*, prevăzută în alin.2 art.42 Cod Penal, este una corelativă. Ea poate exista numai în participaţie, adică în acele cazuri în care, alături de autor, acţionează şi alte persoane, care îndeplinesc alte roluri funcţionale - organizatori, instigatori, complici.

Dacă infracţiunea este săvârşită de o singură persoană, problema rolului şi funcţiilor ei nu apare, deoarece este clar că numai ea a executat latura obiectivă a infracţiunii, nefiind instigată sau ajutată de cineva.

În astfel de cazuri poate fi vorba pur şi simplu despre subiectul infracţiunii, adică despre persoana fizică care a săvârşit, cu vinovăţie, o faptă prevăzută de legea penală.

Când însă autorul a săvârşit infracţiunea împreună cu alţi participanţi, contribuţia sa se caracterizează prin faptul că a realizat în mod nemijlocit fapta prevăzută de legea penală, adică acţiunea sau inacţiunea.

Calitatea cerută pentru autor trebuie să existe în momentul săvârşirii faptei: dacă nu pierde calitatea de autor cel care, după săvârşirea faptei, a încetat a mai avea calitatea care condiţiona acea calificare şi, viceversa, nu devine autor acela care a dobândit această calitate după săvârşirea faptei la care a participat. Fără executarea nemijlocită a acţiunii (inacţiunii) de către autor, nu se poate vorbi despre săvârşirea faptei, fiindcă nu se poate realiza conţinutul acesteia.

Respectiv, în urma celor stipulate *supra,* instanța de judecată reține faptul că în acest sens, acuzatorul de stat nu a prezentat careva probe pertinente și concludente care ar demonstra faptul dat.

Or, nu au fost stabilite careva potențiale persoane, cum este indicat în actul de învinuire ”*fiind în curs de identificare”* și nici careva acte procedurale că a fost intentată o astfel de procedură de identificare și acțiunile întreprinse pentru aceasta.

Prin urmare, instanța de judecată consideră această învinuire adusă inculpatului ca fiind nejustificată, în lipsa unor probe pertinente și concludente.

La fel, în ședința de judecată inculpatul Carauș Leonid fiind audiat a indicat instanței de judecată că banii menționați îi aparțin, dovedind acest fapt prin contractele de vânzare-cumpărare a bunurilor imobile care au fost proprietatea și a familiei; au fost prezentate acte care demonstrează că ultimul desfășoară activitate economică pe teritoriul Republicii Moldova și *****, la fel că o perioadă îndelungată de timp ar fi muncit peste hotarele țării unde a agonisit careva sume de bani.

În lumina celor expuse anterior, raportate la declarațiile inculpatului Carauș Leonid și în lipsa probelor care ar demonstra că tentativa de infracțiune imputată ultimului a fost săvârșită prin participație, instanța de judecată consideră că nu a fost dovedită, iar inculpatul urmează a fi achitat.

În continuare, Instanța de judecată reține că *Obiectul juridic* special al infracţiunilor prevăzute la art.248 Cod penal îl formează relaţiile sociale cu privire la securitatea vamală a Republicii Moldova relaţii a căror desfăşurare normală şi dezvoltare este condiţionată de respectarea regulilor impuse de lege privind controlul vamal de mărfuri sau de alte bunuri.

Regimul juridic vamal cuprinde totalitatea normelor prevăzute în legislaţia internă ce se aplică în cadrul procedurii de vămuire a mărfurilor, norme cuprinse, de *Legea cu*

privire la tariful vamal, de alte acte normative şi acorduri internaţionale în domeniul vamal, la care RM este parte.

Latura obiectivă a infracţiunii de contrabandă este descrisă în dispoziţia normei penale şi constă în trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor, obiectelor şi a altor valori în proporţii mari, *eludându-se controlul vamal, ori tăinuindu-le de el, prin ascundere în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop*, ori cu folosirea frauduloasă a documentelor sau a mijloacelor de identificare vamală, ori *prin nedeclarare sau declarare neautentică în documentele vamale sau în alte documente de trecere a frontierei vamale.*

Instanța de judecată mai reține că, prin frontieră vamală se înțelege linia de demarcaţie a teritoriului RM de teritoriul statelor vecine, linie care corespunde frontierei de stat a RM (art.4 CV), precum şi perimetrul zonelor libere şi al depozitelor vamale libere. Pe perimetrul frontierei vamale sunt amplasate posturi (puncte) şi birouri vamale ca unităţi ale organului vamal în care pot fi perfectate în totalitate sau în parte formalităţile prevăzute de reglementările vamale. La frontiera vamală, în locul unde se efectuează operaţiunile de vămuire, în locul amplasării organului vamal, precum şi în alte locuri stabilite de Departamentul Controlului vamal, sunt create zone de control vamal, prin care în mod obligatoriu urmează să se efectueze trecerea frontierei vamale. Ieşirea din această zonă echivalează cu trecerea vămii.

Se înțelege prin *mărfuri, obiecte şi alte valori* se înţeleg lucrurile aflate în sfera patrimonială a persoanei (făptuitorului) şi pentru care legea stabileşte un regim vamal la trecerea lor peste frontiera de stat și prin noţiunea de *mărfuri* Codul vamal (art.1 alin.1) denumeşte orice bun mobil: obiecte şi alte valori, inclusiv valori valutare (valută străină şi monedă naţională în numerar, documente de plată şi valori mobiliare exprimate în valută străină şi monedă naţională), gaze naturale, energie electrică, termică, alt fel de energie, precum şi mijloace de transport, cu excepţia mijloacelor folosite pentru transportul internaţional de pasageri şi mărfuri, containere.

La fel urmează de menționat faptul că prin *eludare a controlului vamal* înseamnă trecerea frontierei vamale (intrarea sau ieşirea din ţară) prin alte locuri decât cele stabilite pentru controlul vamal și că *controlul vamal* constă în efectuarea de către autoritatea vamală a operaţiunilor de verificare a mărfurilor, a existenţei şi autenticităţii documentelor; examinarea evidenţelor financiar-contabile şi a altor înscrisuri ale titularilor de operaţiuni, controlul mijloacelor de transport, controlul bagajelor şi al altor mărfuri transportate sau aflate asupra persoanelor; efectuarea de anchete administrative (solicitarea comunicării de către persoane a informaţiilor respective), alte acţiuni similare, cu scopul de a asigura respectarea reglementărilor vamale şi a altor norme aplicabile mărfurilor aflate sub supraveghere vamală. Pentru existenţa infracţiunii de contrabandă nu interesează locul prin care a fost eludat controlul vamal, ci împrejurarea că acele mărfuri sau alte bunuri nu sunt prezentate la biroul (punctul) vamal pentru efectuarea

controlului vamal mai înainte de scoaterea din ţară sau, după caz, imediat după introducerea în ţară a acestora.

Prin *ascundere în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop* se are în vedere folosirea ascunzişurilor, locurilor neobservate în mod liber la efectuarea controlului vamal nedestinate pentru aşa ceva, însă în care sunt depozitate (aranjate) bunurile; locuri ascunse ale corpului, hainelor, obiectelor personale (inclusiv fabricate special), precum şi trecerea mărfurilor şi a altor valori cu mijloace reutilate sau acomodate drept ascunziş, sau prin atribuirea unor bunuri forma altor bunuri.

Prin *tăinuire de controlul vamal* prevăzută de art.248 C.P. se înţelege neprezentarea pentru control vamal a bunurilor ce se trec peste frontiera de stat (vamală) a Republicii Moldova pe o cale ce împiedică examinarea şi constatarea lor, nedeclararea intenţionată sau declararea neautentică în documentele vamale sau în alte documente, sau declararea datelor false despre astfel de bunuri în documentele menţionate, precum şi trecerea efectuată cu folosirea ascunzişurilor, adică a locurilor ascunse ale corpului, hainelor, obiectelor personale etc. (inclusiv şi cele fabricate special); trecerea obiectelor cu mijloace reutilate sau acomodate drept ascunziş, sau prin atribuirea unor bunuri forma altor bunuri, cît şi trecerea prin prezentarea la organul vamal drept temei pentru trecerea bunurilor declarate a documentelor false, obţinute pe cale ilegală, sau a documentelor care servesc temei pentru trecerea altor bunuri.

Declarant este persoana care întocmește și depune declarație vamală în nume propriu sau persoana în al cărei nume este întocmită declarația vamală de către brokerul vamal sau intermediar.

Declarație vamală este actul unilateral prin care o persoană manifestă, în formele și modalitățile prevăzute de legislația vamală, voința de a plasa mărfurile sub o anumită destinație vamală.

Deci mărfurile și mijloacele de transport care trec frontiera vamală, mărfurile și mijloacele de transport a căror destinație vamală se modifică, alte mărfuri și mijloace de transport în cazurile stabilite de legislație sunt declarate organului vamal. Declararea se face în scris, verbal sau prin acțiune, prin mijloace electronice sau prin alte modalități prevăzute de legislație.

Bunurile care sunt supuse controlului vamal, obligațiile persoanelor fizice care trec bunuri peste frontiera vamală, dreptul la declarație verbală sau scrisă sunt reglementate de Legea nr. 1569 din 20.12.2002, cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoane fizice, Legea nr. 62 din 21.03.2008 Pagină din privind reglementarea valutară precum și prin Regulamentul privind vămuirea bunurilor trecute peste frontiera vamală a Republicii Moldova de către persoane fizice, aprobat prin ordinul Directorului general al Serviciului vamal nr. 56-0 din 21.02.2008.

Conținutul infracțiunii de contrabandă, are un character formal și se consideră consumată din momentul trecerii ilegale de facto peste frontiera vamală a mărfurilor, obiectelor, a altor valori.

Succesiv, obiectul material al contrabandei îl constituie mărfurile, valorile culturale, armele, munițiile, substanțele narcotice, psihotrope, cu efecte puternice, toxice,

otrăvitoare, radioactive și explozive, deșeurile nocive și produsele cu destinație dublă, pe când obiectul material al eschvării de la achitarea plăților vamale îl formează plățile vamale prevăzute la art. 117 Cod vamal, ce urmează a fi achitate pentru mărfurile și alte valori prezentate pentru trecerea peste frontiera vamală.

Latura subiectivă a infracțiunii de contrabandă se caracterizează prin vinovăție în forma intenției directe. Infracţiunea se săvârşeşte cu intenţie directă. Nu se cere, ca o condiţie a conţinutului constitutiv al infracţiunii, existenţa vreunui scop sau motiv. Acestea pot fi însă luate în consideraţie la individualizarea pedepsei.

Latura subiectivă a tuturor infracțiunilor examinate se caracterizează prin intenție directă.

Cu alte cuvinte, subiectul activ nemijlocit al contrabandei are reprezentarea rezultatului faptei și urmărește producerea lui prin ducerea la bun sfârșit a faptei sale (conștientizează caracterul social-periculos al faptei, prevede consecințele social-periculoase a acesteia și le dorește).

Dimpotrivă, dacă o persoană nu prevede caracterul penal al faptei sale (în ceea ce privește contrabanda) și trece ilegal peste frontiera de stat (vamală) bunuri (personale) în proporțiile indicate, fapta sa nu urmează a fi calificată în conformitate cu prevederile art. 248 Cod penal.

În același context, trebuie precizat că latura subiectivă a contrabandei, ca a oricărei infracțiuni (adică vinovăția, mobilul și scopul, toate fiind manifestări ale psihicului uman), vor rezulta din materialitatea faptelor și a circumstanțelor în care acestea s-au comis. Mai exact, este vorba de substanțialitatea faptei săvârșite și de circumstanțele materiale care au premers, au acompaniat și au urmat comiterii faptei.

Prin urmare, în lipsa intenției directe a persoanei ce trece bunuri peste frontiera vamală, aceasta nu poate fi trasă la răspundere penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 248 Cod penal.

Deci, având în vedere faptul că toate infracțiunile prevăzute la art. 248 Cod penal sunt infracțiuni formale, ele nu pot fi comise cu intenție indirectă (eventuală) sau din imprudență.

Potrivit art. 21 alin.(1) Cod penal, „sunt pasibile de răspundere penală persoanele fizice responsabile care, în momentul săvârşirii infracţiunii, au împlinit vârsta de 16 ani”.

Astfel, reieșind din prevederile art.14 Cod penal, infracțiunea prevăzută la art.27,248 Cod penal, este o faptă prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvîrșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală. În lipsa uneia dintre aceste trăsături nu există infracțiune.

Numai persoana vinovată de săvîrșirea unei fapte prevăzută de legea penală poate fi supusă răspunderii penale și pedepsei penale, iar vinovăția reprezintă atitudinea conștientă și volitivă a persoanei în procesul comiterii infracțiunii, care împreună cu motivul și scopul, constituie latura subiectivă a infracțiunii, intenția fiind o formă a vinovăției.

Totodată, conform prevederilor art.27 Cod penal, se consideră tentativă de infracţiune acţiunea sau inacţiunea intenţionată îndreptată nemijlocit spre săvîrşirea unei infracţiuni dacă, din cauze independente de voinţa făptuitorului, aceasta nu şi-a produs efectul.

Astfel, raportînd circumstanțele comiterii faptei la analiza juridică a infracțiunii imputate inculpatului Carauș Leonid ***** conform rechizitoriului în baza art.art. 42 alin.(2), 27, 248 alin.(7) lit.a) și c) Cod penal, instanța va reține următoarele:

Acuzarea de stat îi încriminează lui Carauș Leonid ***** comiterea infracțiunii prevăzute de art.art. 42 alin.(2), 27, 248 alin.(7) lit.a) și c) Cod penal, prin următoarele semne constitutive ale acestei componențe de infracțiune.

Potrivit învinuirii incriminate lui Carauș Leonid ***** latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.27,248 alinj.(7) lit.a) și c) Cod penal, include metodele săvîrșirii infracțiunii: a) eludarea controlului vamal; b) tăinuirea de controlul vamal, prin ascunderea în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, și prin nedeclararea sau declararea neautentică în documentele vamale sau în alte documente de trecere a frontierei, săvîrșite de mai multe personae și asupra mărfurilor valoarea cărora este mai mare de 16 000 unități convenționale.

În sensul prevederii de la art.248 Cod penal prin „*nedeclarare*” se înțelege neincluderea în declarația vamală a informației despre bunurile care trebuiau declarate în mod obligatoriu.

În acest sens, se menționează că potrivit Ordinului Serviciului Vamal nr.56 din 21.02.2008, cu privire la aprobarea Regulamentului privind vămuirea bunurilor trecute peste frontiera vamală a Republicii Moldova de către persoane fizice și a unor formulare tipizate, și anume conform art. 11 din Ordinul citat supra - Persoanele fizice care trec bunuri peste frontiera vamală a Republicii Moldova au dreptul de a declara verbal organului vamal bunuri, obiecte de uz personal, precum și mărfuri indicate în anexa la Legea nr. 1569.

În continuare conform art. 13 din Ordinul Serviciului Vamal nr.56, la cerința funcționarului vamal persoana care trece bunuri în cantități mai mari decât cele prevăzute în cazurile nominalizate este obligată să depună declarație în scris.

La caz Instanța de judecată reține că, trebuie să fie cerința legală a funcționarului vamal privind declararea vamală în scris completată de către persoana care trece bunuri cu valoare mai mare decît în cazurile declarației verbale.

Totodată conform art. 17 din Ordinul respectiv, Declarația vamală se întocmește într-un singur exemplar pe un formular tipizat „DV-6”.

Or, formularul tipizat „DV-6 ” se prezintă de către colaboratorul vamal persoanei care are de declarat în scris, fapt care nu s-a întîmplat în cazul lui Carauș Leonid ***** întrucît nici un colaborator vamal nu i-a prezentat vre-un formular tipizat DV-6, atunci cînd s-a depistat în portbagajul autoturismului de model ”***** cu n/î ***** ***** condus de Carauș Leonid suma de 80 000 EURO, echivalent la data comiterii faptei a sumei de 1 544 504 lei moldovenești.

Reieșind din prevederile doctrinei de drept raportate la circumstanțele cauzei și probatoriul cercetat în instanţa de judecată, se reține faptul că, inculpatul Carauș Leonid pînă la controlul fizic efectuat de către colaboratorul vamal, precum și în momentul când suma de bani a fost depistată de către colaboratul vamal a solicitat acestuia să întocmească actele de declarare vamală, fapt care a fot refuzat, ceea ce denotă intenția

inculpatului Carauș Leonid de a declara banii menționați și respectiv denotă faptul că, ultimul nu s-a eludat de la controlul vamal.

Astfel, reieșind din probele prezentate pe partea acuzării și circumstanțele cauzei, instanța de judecată va reține faptul că, inculpatul Carauș Leonid a comunicat că mereu traversează frontiera de stat pe acel culoar si suma de bani nu a fost ascunsă în vre-un fel.

Prin urmare, reieșind din aceste circumstanțe și doctrina de drept expusă mai sus, instanța de judecată, nu poate reține în acțiunile inculpatului Carauș Leonid ***** intenția privind eludarea sau tăinuirea de la controlul vamal, or potrivit declarațiilor inculpatului acesta la solicitarea colaboratorului vamal, intenționa să declare în scris organelor vamale faptul introducerii pe teritoriul R.Moldova a valutei străine ce depășește suma de 10.000 euro în conformitate cu prevederile legislației vamale, însă nu a reușit acest fapt, deoarece colaboratorul vamal a început imedait controlul fizic a automobilului fără solicitarea cerinței legale privind declararea vamală în scris a cărorva bunuri.

În acest context, cu toate că martorul Tataru Vasile a făcut în instanță declarații sub jurământ, instanța de judecata va da o apreciere critică a acestor declarații, care nu sunt colaborate prin alte probe, or martorul a făcut aceste declarații subiective în vederea explicării acțiunilor sale potrivit atribuțiilor de serviciu, însă nu a indicat asupra faptului că Carauș Leonid avea intenția să se eludeze controlului vamal prin alegerea benzii de mijloc de deplasare a persoanelor fizice, care nu au nimic de declarat.

Reiterând cele subliniate mai sus, de către acuzare nu au fost probate nici circumstanțele precum că, inculpatul ar fi săvârșit infracțiunea împreună cu alte persoane, precum și nici faptul că bani au fost ascunși în locuri special adaptate.

Însă, potrivit cercetării materialelor și audierii inculpatului, precum și al martorului acuzării s-a constat că, bani au fost găsiți sub bancheta din față, printre careva instrumente și accesoriile de rezervă, dar nicidecum, nu au fost create/adaptate careva locuri în mijlocul de transport și în acest sens nu au fost ascunși.

Acest loc, reprezentând un spațiu tehnic pentru depozitarea cărorva bunuri și instrumente, depozitare a pieselor de schimb și nicidecum nu adptat și modificat, fapt confirmat în ședința de judecată de către martorul acuzării care a oferit declarații sub jurământ.

Analiza circumstanțelor stabilite în cadrul cercetării judecătorești prin prisma prevederilor legale sus indicate determină instanța de judecată să concluzioneze că de către partea acuzării n-a fost probată ***latura obiectivă*** a componenței de infracțiune prevăzute de art. 248 alin.(7) lit.a) și c) Cod penal, care i-a fost incriminată inculpatului Carauș Leonid or, astfel nefiind dovedită comiterea, cu intenţie, a careva fapte, care ar nimeri sub incidenţa prevederilor dispoziţiei art. 248 alin.(7) lit.a) și c) Cod penal.

Prin urmare, pentru a fi întrunite elementele laturii obiective a componenței de infracțiune incriminate inculpatului, era necesar ca acuzarea de stat să dovedească faptul că Carauș Leonid ***** prin „nedeclarare” și ”eludîndu-se”, nu a inclus în declarația vamală informația despre bunurile care trebuiau declarate în mod obligatoriu

Astfel, în opinia instanței de judecată, argumentele inculpatului și a apărătorului său în acest sens sunt întemeiate, iar învinuirea înaintată lui Carauș Leonid ***** nu este una clară, deoarece acuzatorul de stat nu a indicat în ordonanța de învinuire, care este

modalitatea de comitere a faptei, indicîndu-se doar formal și cu titlu de concluzie, asupra unor acțiuni ilicite ce ar putea constitui formal semnele componenței de infracțiune incriminate inculpatului.

Analizând faptele comise de către inculpatul Carauș Leonid ***** prin prisma circumstanțelor în care acestea au fost comise, precum și a probelor prezentate de însăși partea acuzării, instanța de judecată ajunge la concluzia că în cadrul cercetării judecătorești n-a fost probată nici ***latura subiectivă*** a componenței de infracțiune prevăzute de art. 248 alin.(7) lit.a) și c) Cod penal, care i-a fost incriminată inculpatului Carauș Leonid ***** or, faptele acestuia n-au fost comise cu intenţie directă, după cum a concluzionat partea acuzării, ultimul a solicitat angajatului vamal să depună declarația pentru suma care a fost depistată.

În acest sens, se constată că, inculpatul nu a dorit și nici nu a avut intenția ca prin acțiunile sale, ultimul să săvârșească acțiunile infracționale de contrabandă.

Astfel comiterea din intenție indirectă, neglijență sau imprudență a acțiunilor de contrabandă este imposibilă.

Prin urmare, în speță nu putem vorbi de intenție directă a inculpatului Carauș Leonid, fiindcă acțiunile acestuia nu erau îndreptate spre comiterea oricărei fapte ilegale de trecere a frontierei prin eludîndarea și tăinuirea de controlul vamal cu suma de bani incriminate în actul de învinuire.

Prin urmare, deși inculpatul Carauș Leonid Nicola este subiect al infracțiunii nominalizate, acesta nu urmează a fi supus răspunderii penale.

În același context, instanța de judecată se consideră obligată a menționa faptul că, potrivit legii, rechizitoriul este actul procedural în care se consemnează dispoziţia neechivocă de trimitere în judecată a inculpatului, că, în conformitate cu art. 296 alin.(2) Cod de procedură penală, „***rechizitoriul … cuprinde informaţii despre fapta şi persoana în privinţa căreia s-a efectuat urmărirea penală***”, însă fapta reproșată inculpatului Carauș Leonid ***** nu este clară, detaliată şi nu se referă la toate împrejurările în care se susţine a fi săvârşită, consecinţele pe care aceste circumstanţe le au asupra încadrării reţinute şi la individualizarea răspunderii penale.

Astfel, deși dispoziția art. 248 alin.(7) Cod penal reglementează cinci metode alternative de săvârșire a acestei infracțiuni, partea acuzării, ne cătând la faptul că n-a probat în modul corespunzător comiterea de către inculpatul Carauș Leonid ***** a contrabandei, exprimată în „tăinuirea de controlul vamal, prin ascundere în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop”, a „combinat-o” cu metoda săvârșirii contrabandei prin „nedeclarare”, obținând o nouă metodă „mixtă” de săvârșire a acesteia – „tăinuire prin nedeclarare în documentele vamale”), – irelevantă în situația din speța dată, dar care i-a fost imputată primului.

Simpla menţiune privind săvârşirea infracţiunii sau simpla reproducere a unui mijloc de probă, prin care se face o anumită descriere privind o pretinsă faptă penală, care se evidenţiază la cea mai superficială analiză a conţinutului rechizitorului și a ordonanței de punere sub învinuire în privinţa inculpatului Carauș Leonid ***** în opinia instanţei de judecată, nu răspunde criteriilor legii privind sesizarea instanţei de judecată şi, pe cale de consecinţă, asemenea fapte n-ar trebui să formeze obiectul judecăţii.

În jurisprudenţa sa CtEDO, dezvoltând conţinutul abstract al acestei norme (art. 6 CEDO), a statuat că „autorităţile naţionale trebuie să depună o maximă diligenţă cu privire la modul în care se face notificarea „acuzaţiei către cel interesat, deoarece actul de acuzaţie are un rol determinant în procedura penală…”.

Curtea consideră că, în materie penală, o informare precisă şi completă cu privire la faptele care se reproşează acuzatului şi a calificării lor juridice reprezintă o condiţie esenţială a unui proces echitabil şi că există o legătură evidentă între dispoziţiile art. 6 § 3 lit. a) şi cele din art. 6 § 3 lit. b) în sensul că dreptul de a fi informat cu privire la natura şi cauzele acuzaţiei trebuie privit în lumina dreptului recunoscut acuzatului de a-şi pregăti apărarea.

Din această perspectivă actul de învinuire în privinţa inculpatului Carauș Leonid ***** nu respectă întocmai rigorile mai sus enunţate, prin ce a afectat grav sesizarea instanţei cu obiectul judecăţii şi, implicit, dreptul la apărare a acestuia, care, din perspectiva celor analizate, în lipsa concretizării învinuirii, până la moment se află în imposibilitate absolută de a-şi exercita acest drept.

Starea de fapt cu care a fost sesizată instanţa este circumstanţiată minimal, cu elemente de legătură doar tangenţială cu infracţiunea imputată.

Din analiza celor mai sus rezultă că, la o stare de fapt relativ concretă cu care a fost sesizată, instanţa de judecată nu poate ajunge decât pe cale de interpretare, iar o eventuală conduită a instanţei în acest sens ar fi inadmisibilă şi ar duce la depăşirea funcţiei judiciare cu care a fost investită, tot odată, ar încălca flagrant dreptul la apărare al inculpatului Carauș Leonid *****.

Prin urmare, instanța de judecată în aceste circumstanțe, nu va putea reține și admite drept probe în vederea formulării unei conluzii de constatare a vinovăției inculpatului Carauș Leonid și emiterii unei sentințe de condamnare, probele acuzării enumerate mai sus, care nu sunt în coraborare cu alte probe concludente.

În această ordine de idei, este de menționat faptul că, potrivit declarațiilor martorului Tataru Vasile Timofei, facute în ședința de judecată, nu este clar în care moment ultimul s-a apropiat de inculpat cu solicitarea să-i fie efectuat controlul fizic vamal al automobilului său dacă nu are ceva de declarat inspectorului vamal.

Prin urmare, instanța de judecată concluzionează asupra faptului că, probele prezentate de partea acuzării nu sunt pertinente, concludente și nu coraborează între ele și cu alte circumstanțe a cauzei, iar acuzarea formulată în actul de învinuire lui Carauș Leonid ***** nu este una clară și respectiv aceste fapte nu pot fi reținute în sensul emiterii unei sentințe de condamnare în privința ultimului, iar toate dubiile urmează a fi apreciate în favoarea inculpatului.

Astfel, în speța dată, nu sunt întrunite condițiile pentru atragerea la răspunderea penală a lui Carauș Leonid ***** de comitere a infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin.(2); art.27, 248 alin. (7) lit.a) și c) Cod penal, sub aspectul lipsei probelor pertinente, obiective și veridice, dobîndite legal, care ar confirma comiterea infracțiunii și sub aspectul încălcării dreptului inculpatului la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului.

Consecvent, instanța de judecată reține faptul că, potrivit art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

Astfel, vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, a stabilit fapta incriminată de lege ca infracțiune, iar îndoielile care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului.

De asemenea, necesară este și referința ce vizează că principiul prezumției nevinovăției se conține în art. 11 al Declarației Universale a Drepturilor Omului (1948); art. 6 § 2 al Convenției Europene de apărare a Drepturilor Omului (1950); Art. 14.2 al Pactului internațional asupra drepturilor civile și politice (1966), reglementări conținute și în legislația internă a Republicii Moldova - Constituția Republicii Moldova în art. 21 care prevede că orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public în cazul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

În susținerea soluției de achitare, instanța precizează art.24 alin.(2) Cod procedură penală şi art.26 alin.(3) Cod procedură penală, care prevede că, instanța de judecată nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii, iar judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconceputăcă acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii. Sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

Mai mult ca atât, procedura penală are drept scop constatarea la timp şi în mod complet a faptelor care constituie infracţiuni, astfel ca orice persoană care a săvârşit o infracţiune să fie pedepsită potrivit vinovăţiei sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală.

Totodată, Vis-s-vis de probele acuzării, instanța de judecată reține că conform prevederilor art. 99 alin. (2) Cod de procedură penală, probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță, iar conform dispoziția art. 100 alin. (4) al aceluiași articol, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărîrea Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Reieşind din prevederile legale menționate, care sunt principii unanim recunoscute, inclusiv de tratatele internaţionale în domeniul drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte, jurisprudenţa naţională a stabilit o practică judiciară potrivit căreia vinovăţia persoanei în săvârşirea faptei se consideră dovedită numai în cazul, când instanţa de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumţiei nevinovăţiei, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului şi în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală.

Astfel, avînd în vedere faptul că nu a fost dovedită vinovăția inculpatului Carauș Leonid ***** în cazul în care probele referitoare la vinovăție nu sunt certe, sigure, complete, ci există îndoiala cu privire la vinovăția inculpatului, se aplica regula „in dubio pro reo”, potrivit căreia orice îndoiala operează în favoarea inculpatului.

Prin urmare, conchizând, instanța de judecată menționează că inculpatul Carauș Leonid ***** urmează a fi achitat, or în acțiunile acestuia lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art.42 alin.(2); art. 27, art.248 alin.(7) lit.a) și c) Cod penal.

Cu privire la corpurile delicte.

Potrivit prevederilor art.158 Cod de procedură penală, ca corpuri delicte prin ordonanța din 15.11.2022 și 17.11.2022, au fost recunoscute următoarele bunuri:

- Autoturismul de model ”***** cu numărul de înmatriculare ***** ***** cu cheile de contact și certificatul de înmatriculare **********
- Un pachet ce conține 4 000 de bancnote cu nominalul 20 EURO, în total suma de 80 000 EURO, echivalentul în lei conform cursului oficial al BNM – 1 544 504 MDL, păstrați în cadrul administrației ARBI al CNA.

Potrivit art. 158 alin.(1) Cod de procedură penală, „*corpuri delicte sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuării răspunderii penale*”, iar potrivit alin.(3) pct. 2) acelaşi articol, „*obiectul poate fi recunoscut drept corp delict, dacă a fost dobândit prin unul din următoarele procedee*

probatorii: cercetare la faţa locului, percheziţie, ridicare de obiecte, precum şi prezentat de către participanţi la proces, cu ascultarea prealabilă a acestora".

Conform art. 162 alin.(1) Cod de procedură penală, „(…) în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte.

În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sunt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii şi alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sunt identificaţi, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenenţa acestor obiecte, litigiul se soluţionează în ordinea procedurii civile. Banii marcaţi, asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate".

După cum reiese din conţinutul art. 106 alin.(1) Cod penal, „confiscarea specială constă în trecerea, forţată şi gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora", iar din conţinutul alin.(2) acelaşi articol, reiese că „sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare):

a) utilizate sau destinate pentru săvârşirea unei infracţiuni;

b) rezultate din infracţiuni, precum şi orice venituri din valorificarea acestor bunuri;

c) date pentru a determina săvârşirea unei infracţiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor;

d) (abrogată);

e) deţinute contrar dispoziţiilor legale;

f) convertite sau transformate, parţial sau integral, din bunurile rezultate din infracţiuni şi din veniturile de la aceste bunuri;

g) care constituie obiectul infracţiunilor de spălare a banilor sau de finanţare a terorismului".

Conform art. 21 din Constituţia Republicii Moldova, conform cărora, „orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăţia sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanţiile necesare apărării sale", iar conform pct. 49 din Hotărârea Curţii Constituţionale, nr. 21 din 20 octombrie 2011, „în unison cu art. 21 din Constituţie,

articolele 6 din Convenţia Europeană şi 11 alin.(2) din Declaraţia Universală consacră principiul prezumţiei nevinovăţiei”.

Art. 46 alin.(3) din Constituţia Republicii Moldova stipulează că „averea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă”, iar pct. 45 din Hotărârea Curţii Constituţionale, nr. 21 din 20 octombrie 2011 stipulează că „(…) dreptul de proprietate este garantat de art. 17 din Declaraţia Universală şi de articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenţia Europeană. În cazul în care există o ingerinţă în dreptul de proprietate, aceasta urmează să fie justificată de către stat. Pentru a putea fi justificată orice ingerinţă în exercitarea dreptului de proprietate trebuie să servească unui scop legitim de utilitate publică sau unui interes general. În acelaşi timp, aceasta trebuie să fie proporţională scopului urmărit, adică să asigure un just echilibru între protecţia dreptului de proprietate şi interesul public”, iar conform pct. 49 aceeaşi Hotărâre, „în unison cu art. 21 din Constituţie, articolele 6 din Convenţia Europeană şi 11 alin.(2) din Declaraţia Universală consacră principiul prezumţiei nevinovăţiei”.

Potrivit pct. 22 din Hotărârea Curţii Constituţionale, nr. 21 din 20 octombrie 2011 şi pct. 41 a Hotărârii Curţii Constituţionale, nr. 6 din 16 aprilie 2015, „prevederea care instituie prezumţia caracterului licit al dobândirii proprietăţii constituie un element fundamental al articolului 46 din Constituţie, care, în ansamblu cu celelalte prevederi ale aceluiaşi articol, are menirea de a garanta dreptul de proprietate privată şi la protecţia acesteia”, iar potrivit pct. 43 a acestei din urmă Hotărâri, „această prezumţie, asigurând securitatea juridică şi legalitatea proprietăţii persoanei, presupune responsabilitatea autorităţilor de a prezenta probe care ar demonstra ilegalitatea dobândirii bunurilor”.

Totodată, instanţa de judecată consideră necesar a reitera că măsura de siguranţă confiscarea specială este o sancţiune de drept penal, dar nu o sancţiune penală.

În acelaşi context, instanţa de judecată consideră necesar a accentua că, în conformitate cu doctrina penală, condiţiile generale de aplicare a măsurii de siguranţă confiscarea specială, şi anume:

- făptuitorul să fi comis o faptă prevăzută de legea penală;

- prin săvârşirea faptei să se fi dat în vileag o stare de pericol a făptuitorului, care poate constitui în viitor sursa săvârşirii unor noi fapte prevăzute de legea penală;

- combaterea stării de pericol să nu fie posibilă decât prin luarea măsurii de siguranţă a confiscării speciale.

Reieşind din situaţia constatată, ținând cont de faptul că nu există careva condiţii pentru aplicarea măsurii de siguranţă confiscarea specială, or, pretinsa faptă imputată inculpatului Carauș Leonid ***** nu întrunește elementele componenței de infracțiune prevăzute de art. 248 alin.(1) Cod penal, în privința corpurilor delicte – 4 000 de bancnote cu nominalul a câte 20 EURO, în total 80 000 EURO, recunoscute în această calitate prin ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delicte la cauza penală și transmise către Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale din cadrul CNA – instanța de

judecată consideră necesar de a le restitui primului – Carauș Leonid ***** ca proprietar legal al acestora, doar după definitivarea sentinței.

Mijlocul de transport de model ”***** cu numărul de înmatriculare ***** ***** cu cheile de contact și certificatul de înmatriculare *****, care a fost transmis spre păstrare proprietarului SRL ”Auto Lucs Treid Bulgaria”, reprezentantului Carauș Radu prin încheierea emisă la 27 octombrie 2023, a rămâne în posesia acestuia, pînă la definitivarea sentinței, cu restituirea acestui mijloc de trasnport propriterului legal după definitivarea sentinței.

La data de 17 noiembrie 2022 de către judecătorul desemnat cu atribuții de judecător de instrucție din cadrul Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) – Serghei Papuha a fost emisă o încheiere cu privire la autorizarea punerii sub sechestru a mijloacelor bănești și anume valută în sumă de 80 000 EURO ridicate de la Carauș Leonid ***** în scopul garantării confiscării speciale cu transferarea mijloacelor bănești pe contul trezorerial gestionat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale a Centrului Național Anticorupție, recunoscut ca corp de delict prin ordonanța organului de urmărire penală din 15.11.2022.

În conformitate cu prevederile art.210 Cod procedură penală, bunurile se scot de sub sechestru prin hotărîrea organului de urmărire penală sau instanţei dacă, în urma retragerii acţiunii civile, modificării încadrării juridice a infracţiunii incriminate bănuitului, învinuitului, inculpatului ori din alte motive, a decăzut necesitatea de a menţine bunurile sub sechestru. Instanţa de judecată, judecătorul de instrucţie sau procurorul, în limitele competenţei lor, ridică sechestrul asupra bunurilor şi în cazurile în care constată ilegalitatea punerii acestora sub sechestru de către organele de urmărire penală fără autorizaţia respectivă.

Totodată, în conformitate cu prevederile art.396 Cod de procedură penală, dispozitivul sentinţei de achitare sau de încetare a procesului penal trebuie să cuprindă:

1) numele, prenumele şi patronimicul inculpatului;

2) dispoziţia de achitare a inculpatului sau de încetare a procesului penal şi motivul pe care se întemeiază achitarea sau încetarea procesului;

3) dispoziţia de revocare a măsurii preventive, dacă o astfel de măsură a fost aplicată;

4) dispoziţia de revocare a măsurilor de asigurare a acţiunii civile şi a eventualei confiscări speciale, dacă astfel de măsuri au fost luate.

Prin urmare, instanța de judecată raportând norma legală sus stipulată, constată necesar de a revoca măsura asiguratorie sub formă de punerea sub sechestru a mijloacelor bănești în sumă de 80 000 EURO (optzeci de mii) EURO, ridicate de la Carauș Leonid ***** în scopul garantării confiscării speciale prin încheierea emisă de către judecătorul de instrucție.

La fel, instanța de judecată în urma normelor stipulate și raportate la speța în cauză, respinge demersul acuzării de a încasa din contul inculpatului Carauș Leonid ***** contravaloarea în valută națională conform ratei oficiale de schimb BNM, a valorii mijlocului de transport de model ”***** cu n/î ***** în mărime de 8 650 EURO.

Cu privire la cheltuielile de judecată.

În ședința de judecată, acuzatorul de stat a solicitat ca cheltuielile de judecată, costul serviciilor pentru raportului de constatare nr.28/10-00763, în temeiul art.227 alin.(2) pct. (4) și (5) și art.229 Cod de procedură penală să fie încasate din contul inculpatului Carauș Leonid *****.

În acest sens, pronunțând o sentință de achitare, instanța va respinge cererea părții acuzării cu privire la încasarea din contul lui Carauș Leonid ***** a cheltuielilor legate de judecarea pricinii.

Instanța de judecată reține că, potrivit legii nr.1086 din 23.06.200 cu privire la expertiza judiciară, constatările tehnico-științifice și medico-legale, art. 34, alin.3 *"În cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sînt achitate din bugetul de stat, cu excepţia cazului prevăzut la art.142 alin.(2) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova"*

Astfel, în acest sens, instanța de judecată în argumentarea poziției sale de respingerea încasării din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată privind efectuarea expertizei și cheltuielilor, reține faptul că costul efectuării expertizei judiciare sunt niște acțiuni procesuale absolut necesare pentru constatarea faptului infracțiunii și bunei desfășurări a urmăririi penale și ele nu pot fi încasate din contul inculpatului.

Acțiune civilă sau careva cheltuieli nu au fost înaintate.

Măsuri de ocrotire sau preventive în privința inculpatului Carauș Leonid ***** nu au fost aplicate.

În conformitate cu art. art.382, 384-385, 389, 390 alin. (1) pct. 3), 392 Cod de procedură penală, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

A-l achita pe **Carauș Leonid** ***** învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.27, 42 alin.(2), 248 alin.(7) lit.a) și c) Cod penal, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiuni.

Se revocă măsura asiguratorie sub formă de punerea sub sechestru a mijloacelor bănești în sumă de 80 000 EURO /optzeci mii/ EURO, ridicate de la Carauș Leonid ***** în scopul garantării confiscării speciale prin încheierea judecătorului de instrucție din 17.11.2022, o dată cu definitivarea sentinței.

A restitui lui Carauș Leonid ***** mijloacele bănești (valută străină) în sumă de 80 000 EURO – 4 000 bancnote cu nominalul a câte 20 EURO fiecare, după definitivarea sentinței.

Se respinge ca fiind neîntemeiată solicitarea acuzatorului de stat privind confiscarea specială a contravalorii mijlocului de transport de model "***** cu n/î ***** ***** – suma de 8 650 EURO.

Corpurile delicte:

- Autoturismul de model ”***** cu numărul de înmatriculare ***** *****, VIN Code:*****, cu cheile de contact și certificatul de înmatriculare, care aparține proprietarului SRL ”Auto Lucs Treid Bulgaria”, reprezentantul Carauș Radu, care a fost restituit prin încheierea din 27.10.2023, urmează a rămâne în posesia ultimilor cu restituirea acestuia către proprietarul legal după definitivarea sentinței.

Se respinge ca fiind neîntemeiată solicitarea acuzatorului de stat cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată suportate pentru efectuarea raportului de constatare 28/10-00763.

Sentința este cu drept de apel în termen de 15 zile la Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul judecătoriei Hînceşti, sediul Central.

Preşedintele ședinței,
Judecător /semnat/ Ion DADU

Copia corespunde originalului
Judecător Ion DADU